

Wherever additional work is not lacking, the designation alone defiles it – **כל שאין בו חסרון מלאכה מחשבה מטמאתה**

OVERVIEW

כל מקום שאין חסרון מלאכה מחשבה מטמאתו וכו' חוץ מן העיצבא states כלים פרק כו in משנה ז'. עורות של בעה"ב מחשבה מטמאתן וכו' של גנב מחשבה מטמאתן כו' states משנה (ח) The next (ה) seems to assume that these two משניות are in conjunction with each other. The second משנה expounds the rulings of the first. Therefore the case of עיצבא (the first משנה) is also being discussed in the following משנה of a גנב. This refutes therefore the contention of רב יוסף that there was a שינוי מעשה, for an עיצבא does not require a שינוי מעשה. Our תוספות asks if the משניות are in tandem, it is not necessary to bring up עיצבא at all.

תוספות asks:

ואם תאמר בלאו ההוא דעיצבא¹ -

And if you will say; without the ruling of עיצבא -

אמאי לא פריך ליה מהכא דמחשבה מועלת אלמא יאוש קני -

Why does not חנן בר חנן challenge from this משנה which states that designation in one's mind is sufficient; it is therefore evident that יאוש קני.

תוספות answers:

ויש לומר דלמא הך דהכא איירי בבעל הבית²:

And one can say; perhaps this משנה here concerning מחשבה מטמאתה is discussing only the owner; how he can make the טומאה לקבל ראוי, but it is not discussing the גזול. For the גזול may require a שינוי מעשה besides יאוש.

SUMMARY

The משנה of מחשבה מטמאתה may be discussing the owner exclusively.

THINKING IT OVER

¹ question is that the ruling concerning עיצבא (that it requires no קיצוע) is irrelevant. The question can be asked from the general tone of the משנה that מחשבה מטמאתו, and we are assuming this משנה is in conjunction with the following משנה which discusses a גזול. This proves that a גזול can be במחשבה those כלים that have no מלאכה. (See, however, תוספות ר"פ, who seems to support the "פ"י המהרש"א).

² מחשבה מטמאתה. Therefore there is no proof from גזול משנה is discussing. However there is the case of עיצבא. Presumably the משנה of גזול is also discussing the case of עיצבא (otherwise it should have excluded it). By עיצבא there can be no שינוי מעשה (as mentioned previously [in ועיצבא]), and nevertheless the גזול is במחשבה; this proves that יאוש קני. See מהוד"ב ופנ"י.

What are the relative advantages and disadvantages of the פ' מהרש"א and the פ' of the מהוד"ב and the פנ"י?